

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4—
» Nemčijo . . . » 5—
» ostalo inozemstvo . » 6—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte po 20 h za 1 cm². Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvó lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Poštnohran. račun št. 96.232.

Leto XXXV.

Celovec, 14. julija 1916.

Št. 28.

Novi ruski poizkusi.

Rusi so za svojo ofenzivo pripravili silno veliko materiala in v dosedanjih napadih žrtvovali veliko ljudi. Vedno iznova pa nadomestujejo svoje izgube z novim moštvom in ne odnehajo tam, kjer bi radi prodrli našo fronto. Toda naša fronta se drži dobro; ne samo da se je našim vedno posrečilo, pomakniti fronto nazaj, ne da bi jo Rusi prodrli, v Bukovini so imeli naši celó prav lep uspeh. V prostoru Jakobeni—Kirlibaba so prešli k protinapadu in potisnili sovražnika nazaj preko Moldave.

Zelo hudi boji so bili v južnovzhodni Galiciji zapadno od Kolomeje, med Delatinom in Sadzavko, kjer so Rusi s posebno silo navalili; alpski domobranski polki so v junaški brambi mnogoštevilne ruske naskoke uspešno odbili. Južnozapadno od Kolomeje pa skušajo ruski oddelki prodirati preko Mikuličina, ki leži ob železniški progi, ki vodi preko prelaza Jablanica na Ogrsko proti Marmaros Sziget.

Severnozapadno od Bučaca na črti Przewlowka—Potok Złoty so se vsi ruski napadi ponesrečili. Rusi so imeli zelo velike izgube.

Ob ovinku reke Stir so severno od Kolkov c. in kr. čete cele štiri tedne vzdržale proti trikratni in štirikratni premoči. Dne 6. t. m. so dobile povelje, da se umaknejo iz najsprejnejših črt, ker jim je grozilo dvojno obkoljenje. V boj so posegle tudi nemške čete in poljske legije pri Kolediji. Tako sovražnik umikanja ni motil, le na nekaterih mestih je rinil za našimi.

Dalje na severu so Rusi severnovzhodno in vzhodno od Baranovičev nadaljevali svoje napade; naše poročilo od 8. t. m. pravi: »Proti avstro-ogrskim in nemškim četam severnozapadno od Baranovičev je naskakoval sovražnik včeraj zopet z velikimi masami. Vsi napadi so se razbili. Naši sedmograški polki so se borili v popolnoma razstreljenih postojankah in so Ruse večkrat v besnih bojih od blizu odbili. Na tisoče Rusov pokriva bojišče.«

Naslednji dan so se severnovzhodno od Baranovičev zopet močni ruski napadalni oddelki razbili pred fronto zaveznih čet.

V Voliniji in pri Stobihvi ob Stohodu so bili ruski sunki odbiti. 9. t. m. je bilo na bojišču razmeroma mirno, posamezni ruski sunki so bili odbiti.

* * *

Z angleško-francosko ofenzivo na severnem Francoskem Angleži in Francozi sami niso zadovoljni. Angleški uspehi, kolikor so jih dosedaj imeli, so bili s krvjo drago plačani. Posebno velike izgube so jim prizadale strojne puške. Neki angleški časopis poroča, da so nemške strojne puške tako dobro skrite, da jih ni najti. Zato so jih morali z infanterijo iskati in so v teh napadih imeli hude izgube.

Glavni boji se vršijo na obeh straneh reke Somme, najhujši spopadi južno od Contal Maison, Hem in Estrees. Angleži in Francozi so imeli hude izgube in so bili odbiti. Proti gozdiču Trones je sovražnik šestkrat zaman naskakoval. Posrečilo se mu je pa, vdreti v vas Hardecourt. Boj traja dalje. Sovražnik vedno iznova pošilja svoje čete, pa nemške čete jih vsakokrat vržejo v njihove prve postojanke nazaj, in kjer pridobe začasno na prostoru, jih potisnejo Nemci s protinapadi nazaj. Tako so v naskoku zopet vzeli gozdič pri Trones, ki so se ga bili prej polastili Angleži.

Za Owillers se neprestano borijo mož proti možu. Vas Biache so zasedli Francozi. Med Barleux in Belloy so se vsi francoski napadi z največjimi izgubami zanje izjalovili.

Boji se vršijo pa tudi na drugih delih francoske fronte. Vzhodno od Maase so nastavili Francozi svoje čete v široki fronti za napad proti postojankam na višinah »Kalte Erde«, pa so bili odbiti kakor v gozdu južnozapadno od utrdbे Vaux.

V severnem delu napadalne fronte od Gommecourt do La Boisselle na razdalji kakih 15 kilometrov se borijo samo angleške čete. V južnem odseku od La Boisselle do južno od Somme se bojujejo povečini Angleži na 25 kilometrov razsežnem ozemlju, prideljeni so jim pa tudi severno od Somme francoski polki; južno od Somme se borijo sami Francozi. Francozi imajo nekaj kra-

jevnih uspehov, več kakor Angleži. Kako se bo boj razvil tu znaprej, bo pokazala bodočnost.

Na italijanski fronti nadaljujejo Italijani svojo ofenzivo med Adizo in Brento ter ob Soči. Najmočnejše oddelke je nastavljal Cadorna na prostoru med Asiago in dolino Sugane, ne da bi imel kak uspeh. Najhuje so tu napadale zelo močne italijanske sile med Cima Dieci in Monte Cebio, šest infanterijskih divizij in več alpskih oddelkov. Zoper naše črte na tem prostoru, južnovzhodno od Cima Dieci so izvršile močne čete alincev več napadov, ki so jih oddelki našega junaškega 17. pešpolka in pešpolka št. 70 ob največjih izgubah za sovražnika odbili. Nad 800 Italijanov je obležalo pred našimi jarki.

Na soškem bojišču so se vršili vroči boji vzhodno od Sela, kjer so naše čete obdržale svoje postojanje. Topovski boj se je raztegnil tudi na ključ do Gorice in Tolmina. Proti grebenu pri Tržiču so napravili Italijani več napadov, ki so bili krvavo odbiti.

Pri Val Morbia in Monte Corno so napadali alpini in so se zadnje gore tudi polastili. Hrabri tirolski deželni strelci so jih pa zopet potisnili nazaj in ujeli 455 Italijanov.

V Albaniji se vršijo že nekaj časa artillerijski boji ob spodnji Vojusi, mestoma s težkimi topovi.

Z macedonskega bojišča pa ni nobenih uradnih poročil.

Boji na doberdobski visoki planoti in južno Suganske doline.

Iz vojnoporočevalskega stana, 8. julija. Nekaj dni že je bojevanje Italijanov na doberdobski planoti zopet živahniješe. Kakor že nad leto dni, tako tudi sedaj skušajo Italijani napadati naše pozicije na Podgori, hribu sv. Mihaela, ob goriškem mostišču do bovške kotline, da bi kjerkoli vdrl v naše črte. Ali nikjer se jim ni to posrečilo. Kakor vsi prejšnji tako so bili tudi ti poskusi krvavo odbiti.

Južno Suganske doline je razvil Cadorna velike mase čet, da bi razbil naše gorske pozicije na Zebiju. 20. in 22. italijanski zbor, torej šest

Podlistek.

Na počitnicah.

(Slika. Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.)

Zvečer, kakor je bilo običajno, je prišel k meni moj šolski tovariš. Prebivala sva oba na deželi, oddaljena nekoliko vrst drug od drugega, ter se shajala malone vsak dan. Bil je to čeden blondin, čigar zale oči so se prikupile marsikateri ženski. Mene je zanimal njegov velik mir in njegova treznost.

Tega dne sem zapazil, da ga nekaj žuli; gledal je v tla ter se močno otepal po nogah z bičem. Nisem smatral za prilično vprašati ga, kaj je vzrok njegove velike zadrege, toda jel je praviti sam.

»Veš,« je dejal, »danes se mi je pripetilo nekaj neumnega.«

Začudil sem se. Bilo je to prav malo podobno resnici, da bi se tako samega sebe premagujočemu človeku moglo pripetiti kaj bedastega.

»Imeli smo,« je nadaljeval, »zarana v vasi požar. Zgorela je neka koča.«

»A ti si nemara skočil v ogenj?« mu sežem v besedo z nekoliko porogljivim glasom.

Skomizgnil je z rameni in zdelo se mi je, dn je nalahno zardel; sicer pa mu je nemara padel na lice blesk zahajajočega solnca.

»Vžgale so se,« je nadaljeval po kratkem molku, »konoplje na podu in nekoliko minut pozneje tudi streha. Čital sem ob tem času neko zanimivo knjigo, toda pri pogledu na kolobarje

črnega dima ter na plamen, ki se je prikazoval iz špranj pri dimniku, me je prevzela filistrska radovednost in šel sem tudi jaz tjekaj. Ljudje so bili pri delu, torej sem našel ondi samo nekoliko oseb: dve babnici, ki sta tarnali nad nesrečo, ženo organista, ki je s sliko sv. Florjana krotila požar, in kmeta, ki je premišljeval, držeč v rokah prazen vrč. Od njih sem slišal, da je koča zaprta, kajti gospodar in njegova žena sta odšla na polje.

»Tu imaš neprilichnost starih stavb,« sem si mislil. »Hiša gori, kakor bi bila s smodnikom podsuta.«

Zares, v teku nekoliko minut je bila vsa streha v plamenu. Dim nas je grizel v oči in ogenj je pripekal tako močno, da sem se moral celo jaz umakniti za par korakov.

Med tem je priteklo več ljudi s kavliji, sekirami in vodo; nekateri so jeli podirati plot, kateremu ni pretila nevarnost, drugi so polivali ogenj z vodo iz vrčev, a to tako nesrečno, da so bili navzoči premočeni do poslednje niti; neko žensko pa so celo sunili na tla. Nisem jim rekel ničesar, vedoč, da ne preti nevarnost daljšim stavbam, toda koče ni bilo več mogoče rešiti.

Hipoma pa zavpije nekdo: »Ondi je otrok, ondi je mal! Stanko!« »Kje?« se je oglasilo vprašanje. »Spi v koči, v zibelki, pod oknom. Inu, razbij kedo šipo in še lahko izvlečeš živega.«

Toda nihče se ni ganil. Slama na strehi je že zgorela in strop se je žaril nalik razbeljeni žici.

Priznam, da ko sem to slišal, mi je srce jelo nenavadno močno utripati.

»Ako ne pojde nihče, pojdem jaz,« sem si mislil. »Torej pojdem. Za rešitev otroka zadostujeta

dve minuti. Časa mi ne ostaja preveč, toda vročina je res strašanska.«

»No, zgani se vendar kateri!« so klicale ženske. »O ve pasje duše, niste vredni, da ste možje!« — »Pa pojdi sama v ogenj, če si tako pametna,« se zareži nad njo nekdo izmed množice. »Ondi je gotova smrt, otroče je slabo kakor pišče ter brčkone ne živi več.«

»Tako,« sem si mislil, »torej ne gre nihče, jaz pa še omahujem. Dasiravno,« mi je pošepetala razsodnost, »kakšen zlod me vendar vleče v to zadevo? Mar jaz vem, kje leži otrok? Mogoče, da je že padel iz zibelke.«

Late na stropu so se že spremenile v oglje ter se jele z zamolklim prasketanjem lomiti.

Toda končno bo vendar-le treba pogledati tjekaj; vsaka sekunda je draga. Saj otrok lahko zgori kot kak črv. Toda, ako pa več ne živi?« mi je ugovarjala razsodnost; »v tem slučaju je celó škoda jopiča.«

Od daleč se je začul grozen ženski krik: »Rešite otroka!« — »Držite jo!« se je čul odgovor. »Skoči v ogenj, pa pogine.«

Začul sem za seboj nekaj šum in uprav isti krik: »Pustite me, to je moje dete!« — »Potegnite jo nazaj!« je bil odgovor.

Nisem se mogel dalje premagovati in planil sem naprej. Ovel me je žar, dim; streha je zahreščala, kakor bi se podirala, iz dimnika se je vsula opeka. Začutil sem, da so mi jeli tleti lasje in jezen sem se umaknil. »Kakšen bedast sentimentalizem!« sem si mislil; »radi prgišča človeškega pepela napraviti iz sebe strašilo! Pa še porekó, da sem za nizko ceno hotel postati junak.«

divizij, nadalje alpinske formacije, so napadli tam zadnje dni. Kjer so Italijani dospeli do naše infanterijske črte, ako jih ni pregnal že naš artiljerijski ogenj, so se razvili krvavi boji, v katerih je bil sovražnik zavržen in je pustil za seboj veliko število mrtvih in ranjenih.

Sovražna uradna poročila.

Rusko uradno poročilo.

Dunaj, 7. julija. Iz vojnega časnikarskega urada se poroča:

5. julija ob 3. uri popoldne. Zapadno dolnjega Stira, med Stirom in Stohodom, in dalje južno do pokrajine ob Lipi, se vrše srčiti boji. Pri Volki Galužski smo predrli tri iz bodeče žice napravljene črte ovir, med katerimi so bile zakopane mine. Ob Stiru, zapadno Kolkov, je bil sovražnik po izredno ljutem boju poražen, pri čemer smo vjeli več kot 5000 sovražnikov, med njimi 170 častnikov. Nadalje smo vplenili 3 topove, 17 strojnih pušk, 2 reflektorja in nekaj tisoč pušk. Severno Zaturčev in pri Volki Galužski so osvojile naše čete prvo črto sovražnih pozicij. Sovražnikov napad na Sklin, 3 km zapadno Ugrinova, je bil z ognjem naše artiljerije ustavljen. Ob dolnji Lipi nas je sovražnik jako energično, toda brezuspešno napadel. Sovražnik, ki se je južno od točke, kjer se stekata Stir in Lipa, pri vasi Prsiml, pomaknil čez reko, je bil napaden ter vržen čez reko nazaj. Tam smo zavojevali 7 častnikov in 357 mož ter 2 strojni puški.

Galicijska. Na fronti in na obronkih Karpotov artiljerijski boji. Naše levo krilo potiska sovražnika vedno bolj nazaj. Ob cesti Kolomeja—Delatin smo zavzeli vas Sadzavko. Vjeli smo približno 300 mož ter vplenili 2 strojni puški. Severno in južno Baranovičev traja boj naprej. Mestoma je prva sovražnikova črta že zavzeta.

5. julija, zvečer. V okolici Volke Galužiske je izvršil sovražnik protinapad, pa je bil odbit. Tekom sovražnih protinapadov proti vasi Kostjuhovka, 8 km vzhodno Rafalovke, je eden naših polkov vrgel sovražnika v energičnem napadu. Sovražni predvoji so bili uničeni. Vjeli smo 2 častnika in 257 vojakov. Kakor se poroča, je bil sovražnik, ko je napadel, poražen in prisiljen v beg. Tekom boja smo osvojili sovražno pozicijo zapadno črte Izakov—Zimačov ter smo vjeli nekaj sto sovražnikov. V srednjem odseku železnice Delatin—Körösmező smo osvojili trg Mikulčin. V pokrajini severno, jugo-vzhodno in vzhodno Baranovičev traja boj naprej. Po najnovejših poročilih je v vsaki naši diviziji 1000 vojakov in 27 častnikov.

Francosko vojno poročilo.

8. julija ob 3. uri popoldne. Na fronti Somme onemogočuje slabo vreme boj. Francozom se je proti koncu dneva posrečil pri Belloycu Santerre

Med tem me je sunila neka mlada deklica, ki je hitela proti koči. Začul sem žvenket iz bitih šip, a ko je nagli veter odgrnil oblak dima, sem jo zagledal v oknu, tako močno sklonjeno v notranjščino sobe, da sem razločno videl njene neomite noge.

„Kaj počenjaš, norica?“ sem zakričal, „saj otrok je mrtev.“ „Neža, pojdi sem,“ so ji klicali ljudje.

Pod se je vdrl, da so se iskre posipale proti nebu. Deklica je zginila v dimu, in meni se je stemnilo pred očmi.

„Neža!“ je ponovil tarnajoč glas.

„Tako, takoj!“ je odgovarjala deklica ter se vračala nazaj mimo mene.

V rokah je držala otroka, kateri, prebudivši se, je vreščal na vso moč.

„Torej je otrok še živ?“ sem vprašal.

„Živ in zdrav.“

„A deklina, ali je njegova sestra?“

„Kaj še,“ mi odvrne. „Popolnoma tuja oseba je ter služi tudi pri drugem gospodarju in šteje k večjemu petnajst let.“

„Ali se ji ni pripetilo ničesar?“

„Ožgala si je nekoliko robec in malo las.“ Ko sem šel semkaj, sem videl, kako je lupila pred vežo krompir ter nekaj popevala s tihim glasom. Hotel sem ji izreči svoje priznanje, za kar se mi je nenadoma zbudila v duhu želja, toda polastila se me je takšna sramota, da nisem smel spregovoriti niti besedice. „Mi smo že takšni!“ je dodal ter jel z bičem otepavati poleg poti rastoče rastline.

Na nebu so se jele kazati zvezde, in hladni veter je donašal sem od ribnika regljanje žab ter gostolenje k počitku se spravljajočih vodnih ptic. Navadno smo ob tem času delali načrte za prihodnost, toda nocoj nihče izmed nas ni odprl svojih ust. Pač pa se mi je zdelo, da je grmičevje šepetalo:

„Vi ste že takšni!“ ...

presenetljiv napad, pri katerem so ujeli 350 mož. Prodrli smo z bojem z ročnimi granatami v nemške zvezne jarke vzhodno Estréesa in ujeli 50 mož. Severno Lassignyja je nemški oddelek poskusil zajeti malo stražo, pa je bil po našem infanterijskem ognju razgnan. Močan artiljerijski boj na severni fronti Verduna, zlasti v odseku pri višavi 304, pri Esnesu, Souwillen in pri bateriji Damloup, a nič infanterijskega delovanja. V Lotaringiji smo v boju z ročnimi granatami razpršili nemško stražo pri Besangu in ujeli nekaj mož.

Angleško vojno poročilo.

8. julija. General Haig poroča: Operacije zadržuje jako močno deževje. Med rekama Acre in Somme smo porabili noč za izpopolnitev v večerajšnjih bojih zavzetih prednjih pozicij. Sovražnik je pri Roclincourtu in pri utrdbi Hohenzollern dal razstreliti mine, ne da bi bil s tem dosegel kak uspeh. Mi smo severovzhodno Hullucha razstrelili mino, da bi razdrli sovražno galerijo. Sovražni letalski prostor v Douai so naši letalci osmetavali z bombami; razbili so shrambo za letala popolnoma in tudi sičar napravili materialno škodo. Zadnje dni smo zavojevali 20 topov, 51 strojnih pušk, mnogo avtomatičnih pušk, moznarjev za strelske jarke, metalcev min in drugega materiala, ki še ni popisano.

Cadornovo poročilo.

Dunaj, 9. julija. (Kor. ur.) Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: 8. julija. Med Adižo in Astico intenzivno artiljerijsko delovanje. Sovražna artiljerija je obstreljevala večeraj s posebno ljutostjo obronke Monte Maja. Monte Cimone, severno od Posine, se še ustavlja našim napadom. Napreduje pa dalje naša infanterija ob Rio Fredo in Astico. Na visoki planoti Sette Comuni artiljerijski boj in živahni infanterijski napadi, pri katerih smo dobili v posest sovražna oporišča v bližini Caserna Zebio in Malga Pozze. Tu smo vzeli sovražniku 359 ujetnikov, med temi pet oficirjev in tri strojne puške. Besni napadi, ki jih je sovražnik takoj napravil zoper od nas zavzete postojanke, so bili vsi ob najhujših izgubah zanj odbiti. V dolini Campello smo z uspehom nadaljevali preganjanje malih sovražnih oddelkov z obronkov višin vzhodno od Maso. Sovražniku smo vzeli 102 ujetnika. Na ostali fronti artiljerijske akcije. V tržiškem odseku je napravil sovražnik večeraj dva napada proti našim novim postojankam vzhodno od Selc. Po besnem boju je bil z bajonetom vržen nazaj in je pustil v naših rokah kakih 20 ujetnikov. Naši letalci so bombardirali večeraj sovražne postojanke severno od Volano v dolini Lagarina in so se nepoškodovani povrnili.

Raznoterosti iz vojne.

Poljsko vprašanje in Rusija.

Moskva. (Kor.) „Ruskoje Slovo“ javlja iz pristojnega vira, da je v najkrajšem času pričakovati razglasitve vladne odredbe, ki ponovno potrdi načela znanega oklica vrhovnega poveljnika velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Poljake in svoj čas po Goremkinu v državni dumi napovedane samouprave Poljske. Sprožil je stvar minister zunanjih stvari. S to odredbo se hoče ugotoviti, da poljsko vprašanje spada v notranjo rusko politiko, ki jo mora rešiti edino le Rusija. Ministrski predsednik Stürmer je kar najradovoljnejše sprejel predlog Sazonovega. Ko se je pred kratkim neko poljsko odposlanstvo oglasilo pri Stürmerju zaradi nadaljevanja delovanja rusko-poljskega odbora, je odgovoril Stürmer, da je odbor nepotreben, ker je vlada odločno za to, da se podeli Poljakom samouprava na široki podlagi.

Japonske vojne ladje za Rusijo.

Kakor poročajo berlinskimi listom iz Ženeve, je Japonska pred kratkim odstopila Rusiji dve svoji oklopnici in eno križarko.

Pet angleških parnikov potopljenih.

Dne 9. t. m., ob zori je naša križarka „Novara“ naletela v Otrantskem prelivu na štiri ali kakor povedo vsi tedaj ujeti, na pet oboroženih angleških stražnih parnikov in jih je vse s topovskimi streli razrušila. Vsi parniki so se goreči potopili, trije po eksploziji kotla. Od njihovega moštva je mogla „Novara“ rešiti le devet Angležev. Mornariško poveljstvo.

Mir meseca oktobra.

Švicarski brzozavni poročevalni urad javlja, da je v velikem mestnem svetu v Curihu stavil mestni svetnik Hartmann predlog, naj se razprava o vprašanju gospodarskega položaja črta z dnevnega reda, ker je po njegovem mnenju z vso gotovostjo pričakovati, da bo svetovna vojska do meseca oktobra 1916 končana.

Razočarani Angleži.

Köln. Posebni poročevalec „Köln. Ztg.“ poroča o angleško-francoski ofenzivi: Iz angleških napadov, napravljenih s silnostjo in vztrajnostjo, se da sklepati, da hočejo za vsako ceno doseči uspeh, ki je dosedaj izostal. Izjalovljenje tega upa, zlasti strašne izgube, pomenijo za Angleže hudo razočaranje. Tudi na fronti južno od Somme Francozi niso imeli uspeha, ko so hoteli z ofenzivo napredovati. S strašnimi sovražnimi izgubami so bili vsi ti poizkusi odbiti. Istočasno se pri Verdunu nadaljujejo boji z isto silovitostjo na istih mestih kakor zadnje dni. Vsi napadi so bili krvavo odbiti.

Angleška ofenziva tiči.

Ženeva, 10. julija. V „Eclairu“ piše general Perrot: Bojim se, da bo ofenziva obtičala, če se Angležem ne posreči, priti naprej.

Berolin, 1. julija. „Tagblatt“ poroča iz velikega glavnega stana: Ofenziva stoji že tri dni. Tudi z velikimi silami v prostoru na obeh straneh Belloy pri Estrees podvzeti napadi niso imeli nobenega uspeha.

Angleška vojna industrija.

Haag. Reuter poroča iz Londona: Poslanec Kelleway je imel v Redfortu govor, v katerem je rekel, da Nemčija nikdar ni kaj takega zmogla, kar je zmogla Angleška v preteklih 12 mesecih. V preteklem letu je rekel Lloyd George, da je bilo 11 novih arzenalov zgrajenih, zdaj pa da se je zvišala ta številka na 90. Izdelava topov in havbic da se je za nekaj sto odstotkov pomnožila. Leta 1914 je bilo 184.000 žensk zaposlenih v vojnih industrijskih panogah. Zdaj znaša število žensk 660.000. Skupno število v vojni industriji zaposlenih delavcev, ki je l. 1914. znašalo 1.198.000, se je zvišalo na 3½ milijona. Razentega je bila izumljena naprava, ki omogočuje, da se natančno določi, kako visoko da leti kak cepelinovec.

Česa se na Francoskem boje.

Ženeva. „Matin“ piše: Ljudstvo, ki malo razume, ne more verjeti, da naj se po 18 mesečni pripravi odločitev zopet preloži. Množice si ne morejo misliti, da se tudi sedaj uspeh naj konča z zavzetjem nekaterih jarkovih odsekov. Uporaba streliva je zdaj neverjetno velika.

Tudi Zaimis gre?

Bern. (Kor. ur.) Posebno poročilo francoskih listov iz Aten pravi: Pričakuje se, da bo kabinet Zaimis odstopil, ker je prišel vsled dogodkov v Solunu v mučen položaj, zlasti pa vsled tega, ker je kralj dovolil, da se snujejo organizacije odpuščenih vojakov, ki jih smatra četverozeza naperjene proti sebi in proti svobodi volitev.

C. kr. posredovanje za vojne invalide.

Za državno upravo je vsled vojske in njenih socialnih in gospodarskih posledic nastala posebna naloga, da preskrbi invalidom zopet pogoje za preživetje. Izvedba te naloge se razdeli na dva dela: Naknadno zdravljenje, zdravljenje in šolanje invalidov ter njih nastanitev v službah ali preskrba na kak drug način. Zdravljenje in šolanje oskrbujejo pod vodstvom notranjega ministrstva „deželne komisije za vračajoče se bojovníke“, za preskrbo invalidov na njim primernih delavnih mestih in službah je pa ustanovilo ministrstvo za notranje zadeve posebno panogo državne uprave, namreč „C. kr. posredovanje dela za vojne invalide“. Taka posredovalnica pa ne more delovati na enak način kot obstoječe posredovalnice za popolnoma delazmožne delavce ali obče koristne splošne posredovalnice za delo. C. kr. posredovanje dela za vojne invalide se je v posameznih deželah, v kolikor tam že obstajajo javne posredovalnice za delo, naslonilo na slednje in le tam, kjer takih ni, so se ustanovile posebne c. kr. posredovalnice.

S tem, da se je ustanovil v vsaki deželi kuratorij, obstoječ iz delodajalcev, delojemalcev in strokovnih učenjakov, se je dosegla potrebna zveza med c. kr. posredovanjem dela za vojne invalide in krogi, ki so pri vprašanju teoretično in praktično zainteresirani. Z uvedbo zdravniškega in tehničnega strokovnega posvetovanja pri vsaki c. kr. posredovalnici za delo za vojne invalide se je tudi omogočilo, da se invalidu preskrbi ali v njegovem prejšnjem ali po možnosti v sorodnem delavnem poklicu mesto, ki odgovarja njegovim zmoglostim.

C. kr. posredovanje dela za vojne invalide se trudi, da z vednim stikom z delodajalci in z vojnimi invalidi ngodi vsem željam, ki se stavijo nanj od strani delodajalcev ter vojnih invalidov. Delodajalci in invalidi le prepogosto niso poučeni, da obstoji državna uredba, ki posluje za obe strani popolnoma brezplačno. Vsi delodajalci, ki so voljni sodelovati pri patriotični in gospodarski nalogi, povrniti vojne invalide gospodarskemu življenju, se torej nujno naprošajo, da naznanijo vojnim invalidom pridržana delavska in službena mesta deželnim uradom c. kr. posredovanja dela za vojne invalide, vsi vojni invalidi pa se nujno vabijo, da se takoj javijo pri enem imenovanih uradov, da se jim nakaže kako delavsko mesto.

Dosedaj so bili ustanovljeni med drugimi tudi sledeči uradi c. kr. posredovanja dela za vojne invalide:

Koroško: C. kr. posredovanje dela za vojne invalide deželni urad, Celovec, deželna vlada. Uradni vodja: C. kr. obrtni nadzornik Maksimilijan Gängl pl. Ehrenwerth.

Kranjsko: C. kr. posredovanje dela za vojne invalide, deželni urad, Ljubljana, c. kr. obrtna šola. Načelnik kuratorija c. kr. vladni svetnik Ivan Šubic, ravnatelj c. kr. obrtne šole. Posredovalnica: Ljubljana, c. kr. obrtna šola.

Štajersko: C. kr. posredovanje dela za vojne invalide, deželni urad, Gradec, Bürgergasse 2. Načelnik kuratorija: Dr. Ludovik Kranz. Vodja pisarne dr. Janez Schmidt. Posredovalnica: Gradec, Hofgasse 14 (načelnik Ernest Roßbacher).

Fellerjev dobrodejni, oživljajoči rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ odpravi sklepne bolečine.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil.

Politični pregled.

Srbsko-italijanski spor.

Pasić je poslal Briandu zahvalno pismo za vse, kar so storili Francija, Anglija in Rusija za Srbijo. „Secolo“ opozarja, da ne omenja Pasić z nobeno besedo Italije, dasi je ta največ storila in je s svojo mornarico obvarovala srbsko armado pogina. Pasić ni slučajno prezrl Italije, nego namenoma in je to dokaz, da vladajo še vedno nesporazumljenja med Italijo in Srbijo, za katero pa niso odgovorni ne srbski, ne italijanski narod ali armade, ampak tiste osebe, ki so se lotile stvari preveč vročkrvno ali nespretno in vzbudile pri Srbih dvome o čustvih Italijanov in o čistosti njihovih namenov. — Glavni urednik zunanje-političnega dela londonske „Times“, Steed, je v „Corriere dela sera“ priobčil odgovor na italijanskega poslanca Torreja, ki se je bil v tem listu pritožil, da brani Steed jugoslovanske interese proti Italiji. Steed izjavlja, da je to storil v polni zavesti in iz prijateljstva do Italije, čije interese v Adriji se morejo zavarovati samo potom obojestranskega priznanja. Kdor hoče blagor Italije, ne more želiti, da se polasti Italija dežel, v katerih so Jugoslovani v večini. Italijanska politika, ki bi prezirala to načelo, bi vzbudila najhujše sovraštvo Jugoslovancov proti Italiji.

Pasić v Rimu.

Lugano, 9. julija. (Kor. ur.) Srbski ministrski predsednik Pasić je prispel včeraj v Rim, kjer ga je sprejel zunanji minister Sonnino.

Kupna cena za japonske topove.

Köln. (Kor. ur.) „Köln. Ztg.“ piše k prodaji važnega dela železnice Čangčun-Charbin južno-mandžurijski železniški družbi za 25 milijon jenov junija 1916: Znaprej je Rusija za zvezo z Vladivostokom in obrežno deželo odvisna od dobre volje Japonske. Ostanek vzhodnoazijske posesti ima Rusija le še po milosti Japonske. Tako je morala privoliti Rusija v hudo, sramotno ceno za japonske topove, kakor jih plačuje sicer le popolnoma premagani. Da si osvoji nove vzhode na morje, je šla Rusija v boj. Sedaj ji zapirajo v Evropi morje Nemčija in Turčija, Japonska pa straži in obvladuje zadnji porabljeni vojni in trgovski pristan, ki je še ostal Rusiji v vzhodni Aziji.

Rusko-japonska pogodba izsiljena.

Berolin, 10. jul. Iz Londona se poroča: Dne 1. julija sklenjena pogodba med Rusijo in Japonsko ni bila od obeh strani prostovoljna. Rusija je bila v to s pogojem za nadaljno finančno in materialno podporo prisiljena.

Kronski svet pri carju.

Frankobrod, 10. julija. Iz Petrograda se poroča: Ministrski svet je odpotoval skupno k velikemu kronskemu svetu v glavnem stanu.

Za nemški državni jezik.

Vodstvo nemške delavske stranke je odpotlo ministrskemu predsedniku grofu Stürgku spomenico, v kateri se med drugim naglašja, da je določitev nemškega jezika kot državni jezik postala državna potreba.

Nov nuncij za Belgijo.

Sv. Oče je imenoval monsignora Ahille Locatellija, titularnega nadškofa v Tesaloniji, za apostolskega nuncija za Belgijo. Locatelli, ki je bil dosedaj nuncij v Argentini, ne bo imel sedeža pri belgijski vladi, ampak v Bruslju.

Japonski generalni štab v Evropi.

„Frankfurter Ztg.“ poroča iz Petrograda: Japonski generalni štab je opotoval iz Tokija, da obiše Rusijo, Anglijo in Francijo.

Mehikansko-ameriški spor.

Washington. Vlada je pritrdila Caranzovemu predlogu, da naj bi se spor med Ameriko in Mehiko poravnal potom neposrednih pogajanj.

Dnevne vesti.

Sprejem v Marijanišče. Tisti prosilci za sprejem v kn. šk. Marijanišče, ki je sedaj v bogoslovnici, ki hočejo napraviti sprejemni izpit za 1. gimnazijski razred šele v jesenski dobi, naj pošljejo svoje prošnje čim preje na kn. šk. ordinarijat v Celovcu. Sprejemni izpit bo 16. sept. (ob 8. uri zjutraj), vpisovanje pa 15. septembra. Novo šolsko leto 1916/17. se začne 18. septembra s sv. mašo; vpisovanje za to bo 16. in 17. septembra.

Sladkor za vkuhanje sadja. Dodatne sladkorne karte za uporabo sadja se bodo dajale ves čas v juliju, avgustu in septembru. Karte same veljajo glasom § 3. dotične ministrske odredbe z mesece junij do všteti september 1916. Kdor gre začasno iz svojega bivališča drugam, v kako kopališče, na letovišče ali sicer v kako drugo občino, se mora v dotični občini izkazati s potrdilom, da je doma odjavil sladkorne karte, sicer se mu na novem bivališču ne sme dajati sladkornih kart. S tem se hoče zabraniti, da bi kdo ne dobival dvojnih sladkornih izkaznic. Isto velja glede sladkornih dodatnih izkaznic za uporabo sadja.

G. Vinko Möderndorfer nam piše: Dunaj, 4. julija 1916: Poslali so me k operaciji na Dunaj, a ker je precej nevarna, se ji bom rajši odtel. Tovariši Slovenci na bojišču so še vsi čili razen tovariša Šumnika, ki je kot poročnik v začetku pretečenega meseca padel. Prisrčen pozdrav!

Vpoklic črnovojnikov. Z Dunaja poročajo: Pri nedavnih prebiranjih potrjeni črnovojniki bodo, kakor že znano, vpoklicani pod orožje, kakor hitro bodo glavna žetvena dela končana. Po dosedanjih določbah se bodo vpoklici izvršili v dveh oddelkih. Okoli dne 15. avgusta bodo najbrž vpoklicani črnovojniki do 36. leta.

Oproščen je bil v Gradcu, kakor poroča „Naše Jedinstvo“, dr. A. Tresić-Pavičić. Bil je obtožen veleizdajstva. Razprava je trajala 20 dni.

Samomor. V nedeljo, 9. t. m., so našli pri odtoku Vrbskega jezera blizu Majernika utopljenega mesarskega pomočnika Kopača. Od srede prej so ga pogrešali. Pri njem so našli 160 kron.

Slovenische Kriegs- und Soldatenlieder. Umetne in narodne slovenske pesmi, prevedene na nemško od dr. Rudolfa pl. Andrejka, dvornega tajnika v notranjem ministrstvu. Izdala Katoliška Bukvarna v Ljubljani. O tem prelepem delu izpregovorimo obširneje.

Krepke moralne zaušnice — denuncijantom. Dunajska „Information“ je nedavno namignila na izvestne „državnike“ v nemški Češki — češ, da se zdi, kakor da jim domača tla kar gore pod nogami, ker da se v naših notranjih stvarih ne morejo v ničemur odločiti, „ne da bi iskali sveta pri prijateljih v daljnji srednji Evropi“. Radi tega je bil seveda ožen v stehi in kričali soo „denuncijaciji“. Na to odgovarja „Information“: „O tistem izvestnem »kolebanju« sem in tja se ni tudi v sedanjih časih nikjer več in odkriteje govorilo, nego v nemških krogih Prage. Ravno zaščitniki tiste gospode, ki v tem slučaju prihajajo v poštev, bi imeli vse razloge, da ne izgovarjajo te hude besede, kajti v nevarnosti so, da jih spomnimo, kako ravno oni v teh dveh dolgih težkih letih ne delajo na znotraj skoro nič drugega, nego da — denuncirajo! Oni so v resnici, ki ves ta čas z gorečo vneto vrše posel denunciranja — grdega, zlobnega denunciranja v največji meri, ki pa ne naperja svojega strupenega žela morda le proti posameznim osebam ali političnim strankam, marveč proti celim narodom, da bi jih spravili ob dober glas, ob njihovo poštenje! To ničvredno početje je obojati tem bolj, ker izhaja le iz političnega nasprotstva in prirojenega narodnega sovraštva — in ker upirajo poti častikraje v glavnem zato, ker menijo, da tako z manje truda dosežejo gotove cilje, ki se v poštenem boju z dobrim pravom in solidno močjo nasprotnika ne dajo izvajati.“

St. Jakob v Rožu. (Vlom.) Pri posestniku Jožetu Štikerju v St. Petru je pred nekaterimi dnevi nekdo vlomil v shrambo ter ukradel kakih 45 kilogramov svinjine in dva kilograma sladkorja za 310 K vrednosti. Isto noč je bila tudi posestnica Ana Knez okradena. Ukradena ji je bila svinjina in različne druge reči v vrednosti 140 K. Tudi Marija Kuplič je bila okradena. Odnešenih ji je bilo več reči v vrednosti 110 K. Tatova sta najbrž dva cigana, ki imata s seboj rjavkastega psa z belo liso na prsih in belim koncem na repu.

Dvor pri Šmihelu. (Smrt za domovino.) Okoli srede m. m. je sprejela Ana Šumnik v Dvoru pretresljivo poročilo, da je dne 12. junija na južnotirolskem bojišču padel na polju slave njen sin Jurij Šumnik, rez. poročnik.

zadet od granate, ter da je bil 13. jun. pokopan na pokopališču v Forni, provinca Vicenza. Pismo, pisano od nekega rez. poročnika ter podpisano od poveljnika kompanije, se v prestavi glasi sledeče: „Cenjena g. Šumnik! Kot prijatelj in vojni tovariš vašega ljubega sina, poročnika Jurija Šumnika, se čutim dolžnega, da vas o usodi, ki je doletela vašega sina, takoj obvestim. Je gotovo ena najtežjih dolžnosti, materi naznani, da ji je kruta vojska oropala najboljše najljubše, njen up in tolažbo, njenega lastnega sina. Vaš ljubi sin Jurij je bil dne 11. junija od laške granate težko ranjen ter je umrl včeraj dne 12. junija ob 6. uri zvečer v div. sanit. zavodu.“

Bil je tako težko ranjen, da mu njegov duh ni pustil čutiti ostro pekočih ran. Tiha smrt brez bolečin je bila konec njegovega junaškega življenja. Vaša žalost, cenjena mati, bo vsled tega poročila tako velika, da je tudi tolažilne besede ne bodo mogle zmanjšati; mala tolažba v vaši nedopovedljivi boli naj vam pa bo vsaj naznanilo, da je junaška smrt vašega ljubega sina povzročila v celem polku globoko žalost, kajti izgubili smo v njem enega naših vestnih in hrabrih častnikov. Zlasti mi častniki kompanije žalujemo za ljubljanim tovarišem, za zvestim prijateljem. — Njegovo truplo je bilo na nekem vojaškem pokopališču Astico-doline z vsemi vojaškimi častmi hladni zemlji izročeno. Naj vam Vsemogočni podeli moč, da boste mogli veliko žalost vsled izgube svojega sina lažje prenašati. — Ves polkovni častniški zbor vas zagotavlja najodkritosrčnejšega in iskrenega sočutja.“ — Zdaj torej rajni Jurij Šumnik, poročnik v rezervi, v civilu učiteljski kandidat, je bil doma v župniji Šmihel, kjer je pohajal ondoto šolo, odkoder je vstopil na mariborsko učiteljsko, kjer je ravno en mesec pred izbruhom vojske izvršil zrelostni izpit. V jeseni 1914 se je oglasil prostovoljno k vojakom, kjer je hitro avanziral, tako da je že grudna 1915 postal poročnik. Bil je veselje svoje matere. Če bi bil mogel dobiti dopust, bi bil prišel tudi k sv. birmi v Pliberk, kjer bi imel biti boter svojemu bratranču Jožetu Šumniku iz Kazaz, pa se je pustil potem zastopati po otrokovem očetu. Zvest vselej svojemu narodu je bil zvest tudi svoji avstrijski domovini, za katero je pustil svoje

mlado življenje. Mater in sorodnike pa naj tolaži usmiljeni Bog! Dragi Jurij, ti pa počivaj v Bogu in spi sladko spanje v daljni tuji zemlji!

Važno za vsako družino. C. k. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski zaklad opozarja na vojno invaliditetno zavarovanje, katerega namen je, vsakemu, ki je vsled ranitve ali bolezni postal invalid, pomagati z glavnico in mu tako olajšati novo eksistenco. Skoro vsaka družina ima katerega člana v obrambni službi domovine. Zagotoviti jim njihovo prihodnost za žalostni slučaj, če bi izgubili v vojski zdravje, je dolžnost doma ostalih. Vse pripadnike naše armade je mogoče zavarovati, tudi če so že davno na bojišču. Odsotne vojake prijavi lahko njihovi domači, delodajalci ali domače občine. Ne samo tisti, ki je vsled ranitve postal invalid, ampak tudi tisti, ki ga je napravila za invalida bolezen, ima na podlagi zavarovanja pravico, da se mu izplača glavnica. Koliko da se mu izplača glavnice, to je odvisno od tega, kako huda da je invaliditeta. To presodi vojaško superarbitracijsko poveljstvo. Zavoljo svoje velike socialne važnosti podpira vojno invaliditetno zavarovanje višje armadno poveljstvo in c. kr. drž. uprava. Prijave za v. i. z. sprejemajo deželni uradi c. kr. avstrijskega vojaškega vdovskega in sirotinskega zaklada, c. kr. okrajna glavarstva, c. kr. davkarski uradi, večina občin, župnih uradov, šolski in poštni uradi.

Paramenti kupovati pri zunanjih tržnicah ni gospodarsko. Agenti, ki prihajajo z vzorci, konji, vozovi in kočijami, podražujejo cene, ker morajo seveda stroške trpeti kupovalci. Konecno gre denar še ven iz dežele. Trgovina s paramenti Društva sv. Jožefa v Celovcu prosi, da v potrebi zahtevate pošiljatev v izbiro. Bogata zaloga cerkvenega perila, paramentov, kovinskega blaga, potrebščin za velečastito duhovščino.

Za živce pomirljive, bolečine tolažeče ovitke in vdrgnjenja vzemimo Fellerjev blagodejni, anti-septični rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-fluid“. 12 steklenic pošlje franko za 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Od mnogo zdravnikov priporočeno. Daleč čez stisoč zahvalnih pisem. (fu)

Plačam najvišje cene za vso raztrgano, brezvredno

obleko in volnino

raztrgane nogavice, volnene prte, čepice in jopice, odpadke od krojačev, šivilj, tapetnikov in strojnih pletil. Vreče vseh velikosti, tudi Vse pošiljatev iz cele poškodovane, kakor Koroške naj se na vse množine opranih slovi na uradno dovoljeno trgovino s starinami v Celovcu 9., Spengergasse 7. Dohod iz Pavličeve ulice. Na hišno številko 7 dobro paziti. Po pošti sprejemam samo pošiljatev od 5 kg višje. Denar sledi takoj. Za odraščene in otroke dober zaslužek po hitrem nabiranju takih reči.

Posojilnica za Belo in okolico v Železni Kapli

priredi

občni zbor

v nedeljo, dne 23. julija 1916
ob 11. uri dopoldne
v hiši belske občine.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev odbora.

Načelstvo.

Naj bodo ponosni!

Liesing, 6./7. 1916.

Star naš prijatelj nam piše:

Dragi mi „Mir“! Zdaj si mi že povedal, kaj se je zgodilo v minulem tednu širom sveta in v dragi mi domovini, sedaj pa še o tem malo pokramljava, kako je bilo nekdanj in kako je zdaj, oziroma, kako je mislil nekdanj marsikateri Slovenec in kako misli zdaj. Kaj ne, v minulih letih so se čestokrat slišale besede: Kaj bom

čital slovenske knjige in se briga za slovenski jezik, saj niti v Celovcu ne opraviš, če je ne znaš malo po nemško zarobiti itd. In kako malo jih je bilo, ki so se na Koroškem upali izpregovoriti besede — Slovenec sem! Ko se spomnim danes tistih govorov, se moram res namuzniti, ker toliko imam že izkušenj, da bi se skoraj upal zgorajšnji stavek malo obrniti. Imam namreč službo, da sem povsod in nikjer, zdaj na cesti, zdaj na stranski stezi, zdaj v visokih hribih, tako da moje Adamove kosti niti pred sovražnim šrapnelom ali granato niso varne. Posebno, ko je naš sovražnik take volje, da bi te še v glavo koj puhnil, če bi človek ne bil dovolj oprezen. Ko hodim tako okrog, se večkrat prigodi, da moram koga, seveda službeno, vprašati: „No, tovariš, kam greš pot ali odkod?“ in na to vprašanje dobim različne odgovore, kakor: „Nem tudum, ne razumim, ne zastopim, sem Kranjec itd.“ Če slišim „nem tudum“, odgovorim takoj svoj „igen, igen“, ter jo mahnem naprej, in če slišim „ne razumim“, imam navadno s kakim Čehom, Poljakom, Slovakom ali s kakim samozavestnim hrvaškim momkom opraviti. Reči moram, da ako že ne izvrstno, pa vsaj za silo čisto dobro izhajam s svojo toliko zaničevano slovenščino in s tem nisem samo zadovoljen, ampak prav ponosen sem na to. Moj tovariš, ki hodi včasih z menoj, je iz pristnega nemškega jekla in če začuje besede: ne razumem, se urno obrne proti meni, češ: Verstehst ihn du? In ko opravi, vpraša zopet: Wie spricht er? Jaz malomarno: Tschechisch, slovakisch, ali kroatisch itd., in on zopet čestokrat ponovi: Ja, sprichst du denn alle Sprachen? Jaz ponosno odvrnem: Saj sem vendar Slovenec. Vidiš, dragi moj „Mir“! Takšne in enake izkušnje doživljamo Slovenci tukaj v vojni črti in ti, ko obhodiš več sveta kot mi, pozdravi vse Slovence in Slovenke širom mile domovine in jim povej, da naj so ponosni na svoje ime.

Raznoterosti.

Iz ujetništva so hoteli uiti. V Libercu so razkrili obsežne priprave ruskih ujetih častnikov za beg. V neki baraki taborišča za vjete častnike so izkopali globok rov, po katerem so hoteli uiti. Udeleženi je bilo 25 ruskih častnikov, večinoma majorjev in stotnikov ter pet častniških slug.

Podkupljeno časopisje. „Kölnische Zeitung“ poroča, da je francoski socialistični poslanec Bon v parlamentu povedal, da je kredit 25 milijonov frankov, ki ga je parlament dovolil vladi, namenjen za podkupovanje švicarskih in drugih, v nevtralnih državah izhajajočih listov.

Podpornemu društvu za slovenske visokozemce na Dunaju so v času od 10. maja 1916 do 30. junija 1916 darovali: 600 K: Kranjski dež. odbor v Ljubljani; 150 K: Kmetška posojilnica ljublj. okolice; po 20 K: Dr. Friderik Babnik, dv. in sod. odv. na Dunaju, Posojilnica v Logatci in Ladislav Bevc, Ing. Lt., v vojni; po 10 K: Adolf Pauser v Rudolfovom, dr. Aleks. Fatur, žel. kom. in Ivan Okretiš, gen. avd., oba na Dunaju, P. Miklavčič, v. živ. zdr. v Kočevju, dr. Jak. Zmavc, gimn. prof. v Ljubljani in dr. Karl Hinterlechner, rud. svet. na Dunaju; 8 K: Zbirka g. Radoslava Knaflič, naduč. v Dobju (po 2 K: Ivan Žagar, provizor, Radoslav Knaflič, naduč. in Ana Bitenc, učiteljica; po 1 K: Jože Gračnar, župan in Amalija Tržan, trgovka); po 5 K: Matija Marinček, notar v Trzinu, dr. Josip Barle, notar v Kozjem in Milan Vrtovec, morn. kom. v Pulju; 3 K: Henrik Angerer, dekan v Celovcu; po 2 K: Dr. Franč. Kogoj, zdr. na Jesenicah, Jurij M. Trunk, m. župnik v Beljaku in Fran Berlec v Kandiji. Vsega skupaj: 902 K, za katere se društveni odbor vsem darovalcem, v prvi vrsti vis. kranjskemu dež. odboru najudaneje zahvaljuje. Za odbor prvi blagajnik: Dr. Stan. Lapajne, odv. na Dunaju I. Bräunerstr. 10.

V Ljubljani ali okolici se vzame manjšo gostilno v najem ali na račun. Ponudbe s pogoji na upravnishvo lista „Mir“ št. 26.

Učenca sprejme **Anton Lečnik**, urar v Borovljah, Koroško.

Ovčjo volno

v vsaki količini prejema v izdelavo za plačilo za lodnasto blago, koce in volno za vezenje po najcenejšem računanju za delo. Barve: siva, črna in rjava. Širokost 130 cm. — Tovarna za vdclavo ovčje volne **Jakob Pogatschnig**, Velikovec.

Vino in sadni mošt

od 56 l naprej, suhe hruške od 5 kg naprej in novi „Silva“-vrec, namizno in zdravilno kisló vodo razpošilja po povzetju

A. Oset, Guštanj.

Posodo po zaračunjeni ceni nazaj vzamem. Sprejemam tudi steklenice in sode v polnitev in protiračun na žel. postajo **Spod. Dravograd**.

Malo posestvo naprodaj, oddaljeno 20 minut od železnice, obsega okoli 4 oralov zemljišča v lepem kraju. Naslov: pd. Primus, Oberhaidach, p. Glanegg, Koroško.

Voz

čisto nov in dobro okovan, za eno živinče ali dve osebne moči, se takoj proda v hiši št. 4, **Benediktinski trg, Celovec**. Ogleđa se pri hišnem oskrbniku.

Hočete biti od svojega REVMATIZMA korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepih, otekli udje, pohabljené roke in noge, pikanje, bodeenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabelost oči so posledice revmatične in protinove bolezni.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poskušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. odd. 253.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.